

Foto: Sigurd Toven Gautun

Foto: Edvard Tschudi Madsen

LG

Foto: Edvard Tschudi Madsen

Leirens Gang

Den første offisielle leirfresen er levert og leiren nærmer ser halvveis. I dag drar speidere og rover av gårde på haik og ledere blir forlatt igjen helt uten noe å finne på, eller? Kanskje er det med ledere som med speidere, altså at «når katten er borte danser musene på bordet». Det kan kanskje være vanskelig for speidere å forstå at også strenge og seriøse troppsledere kan finne på sprell og fanteri. Eller kanskje de sitter helt rolig og drikker kaffi helt til speiderne igjen kommer for å lage rabalder. Det vil tiden vise.

Vi håper vi får se ledere i full vigør på fritiden sin, kanskje ta leirfresen.

Foto: Anne Haukland

Middels

Vanskelig

5			4		3 8	1	8 2			6
	9		8		4		9 1			4
		8		6	1	2		4	7	
	4		5	3		8			1	
9			3 4		6	3				1
		3		2	4			9		7
	1	8		5			4	1		5
2			7		6		5		8 3	
6	5		2			1	9		7 3	2

Premie til de tre første som leverer den i leirkontoret

“The Scoutmaster must be alert to check badge hunting as compared to badge earning.”

Lord Baden-Powel

Tinderveggen

I nattens mulm og mørke dukket det opp en ny oppslagstavle i Kroen. Det er uvisst hvem som står bak dette påfunnet, men sprell av denne sorten er noe vi i LG ser på med den største interesse! Veggen er full av interessenter og vi kan jo bare håper at denne mer analoge tinder verktøyet gir færre swipes til venstre og flere matcher! Det er dog oppstått behov for en stor, svart sensurpenn, for usømmelige påfunn er noe den ukjente grunnleggeren ikke ser på med bilde øyne. Humor er på den andre siden sterkt oppfordret, men da helst smart humor. Fine skilt som det Laurant fra Ulriken speidergruppe har vært med å lage er sterkt oppfordret.

Foto: Edvard Tschudi Madsen

Nytt treningsstudio i leiren

Foto: Anne Haukland Tekst: Amalie Dalhaug Halleland

Om en passerer leirområdet til Bønes speidergruppe er det flere ting som kan fange ens oppmerksomhet. Det første en ser er broen og under ser en uheldig speider som kjøddet med roverne. Nå har det kommet et nytt tilskudd til det allerede underholdende inngangspartiet. Det nye treningsstudioet er et ekspanderende prosjekt som til og med har lokket til seg leirsjefens oppmerksomhet. Så ta turen innom Bønes body & pump om du ønsker å se sånn ut:

Foto: Anne Haukland

Tinder i gamle dager

Tekst: Anne Haukdal

Da Gildene var unge, var det ikke alltid like enkelt å skaffe seg en leirkjæreste. Før sammenslåingen i 2003 var guttene og jentene separert på leirene, og senere var det veldig strenge regler. Ikke bare for kjærestepar, men til og med forlovede. Det var ikke akkurat som i dag, hvor man lett kan velge og vrake av alle de flotte profilene på tinderveggen.

På en tur med en jentespeidergruppe og en guttespeidergruppe, få år etter sammenslåingen var det to forlovede blandt lederene. Ikke engang dette fikk ikke engang holde hånden til hverandre på leiren på grunn av de strenge reglene. Det var ikke akkurat en romantisk setting, men de klarte likevel å holde sammen og gifte seg senere.

Selv om det var vanskelig å finne kjærligheten på den tiden, så var det enda mulig. Guri fra Gildene er en av de som fikk det lett til.

— Da jeg var yngre så jobbet jeg på et bibliotek. En dag kom det en flott ung mann inn og skulle låne en bok om en helt spesiell fisk. Boken om fisken fant jeg ikke, men da han gikk ble jeg litt lei meg, for han var jo så kjekk. Så jeg fulgte etter ham ut og spurte hvilken buss han skulle ta hjem. Han skulle gå samme vei som meg. Nå er vi gift og har vært det i over 40 år!

Selv om det var vanskeligere å finne kjærligheten på leir og kanskje ellers før i tiden, betyr det ikke at det ikke var mulig. Kanskje det er verdt å prøve å slå av en prat med noen tilfeldige på leir, selv om det ikke er like enkelt som få info om personen fra en app eller en vegg? Man vet aldri hvor det kan føre hen, og kanskje du også kan finne din leirkjæreste på en litt mer tradisjonell måte.

5 raske med speidere på leir

Foto og tekst: Johannes Solvåg-Hellevang

Namn: Halvard Stokkenes
Gruppe: Bua speidergruppe
Det raraste du har med på leir: Solcellelys
Det beste med leir: å bygge
Fyrste gang på leir?: Nei, 5. eller 6. gangen

Namn: Njack Felix
Gruppe: MoRoLaks
Det raraste du har med på leir: Ein halvliter med appelsinjuice
Det beste med leir: Naturen
Fyrste gang på leir?: Nei, dette blir den andre gongen

Namn: Therese
Gruppe: Eidsvåg speidargruppe
Det raraste du har med på leir: Ein veldig stor og flat bamse
Det beste med leir: Fellesskapet
Fyrste gang på leir?: Nei, har vore på tre leirer før.

Anne tester teorien – 100% suksess

Tekst av Anne Haukland

I går tilbrakte Anne, journalist i LG store deler av dagen på å gjøre research til artikkelen om «Hvordan få leirkjæreste». Hun testet ut oppskriften hun ga dere, og gjett hva, den funker!

Anne testet punktene en etter en, samlet pickup-lines og jobbet hardt for å nå målet om leirkjæreste. Arbeidet startet med et hei og en introduksjon til en fin gutt i kroa. Dette med godt hell, for Lars viste seg raskt å være den perfekte kandidat.

Den skikkelige actionen startet noen samtaler senere da hun så sitt snitt til å ta forholdet et punkt videre og slo til med den imponerende pickup-linjen “Kan jeg låne solbrillene dine? Jeg ble blendet av smilet ditt”. Noe som resulterte i både latter og smil, i tillegg til at hun fikk låne solbrillene hans.

De siste og avgjørende punktene ble gjort under vennskapsbålet. Anne hadde nettopp vært og skaffet seg noe da hun fikk en glimrende ide, et leirkjæreste frieri med slush. Hun smøg seg til Lars og gikk ned på ett kne med slushen i handa. – Vil du bli leirkjæresten min?

Etter noen lange sekunder med latter fikk hun endelig svaret hun hadde håpet på. Lars sa ja!

Og om noen i kroen trenger ytterligere overbevisning om at dette ikke er et påfunn for å lure til seg et leirkjærestemerke så legge vi ved bevis!

Og om noen i kroen trenger ytterligere overbevisning om at dette ikke er et påfunn for å lure til seg et leirkjærestemerke så legge vi ved bevis!

Ryktebørsen

Andemafiaen som lenge holdt tett, har kvekket ut et motsvar til gårdsdagens rykte. De så *and*strengthet på de utsatte ryktene, til praten om at de er kopikatter svarer de at om det fantes noe andemafia tidligere så har de ikke gjort det stort nok til at det har nådd deres badekar. En liten and kvakket også at verdens første badeand var til stede som æresmedlem på speidergruppens grunnleggingsdag i 1950-åra. Om dette er sant eller bare litt for mye badeskum er for tidlig å si. Til ryktet om lugubre seremonier etter mørkes frembrudd fikk vi ingen kommentar, men vi merker oss at de utvekslet megetsigende blikk.

Mandag formiddag var en anonym kretsleir i nød. Vi har snakket med en som fikk krysset av «vis omsorg for en trengende leder eller maur» på best mulig vis! Denne trengende kretslederen var nemlig i en knipe og vendte seg til anonym etatsleder for hjelp. Kretslederen satt på toalettet, og dopapir det var det tomt for. Etatslederen lo hele veien til toalettet, og leverte varene på diskre måte.

Det ryktes også om utenomekteskapelig leirkjæsteri fra flere hold. Det er ikke denne avisens oppgave å dømme, men vi vil advare om å ekte for mange i det håp om å alltid ha noen å gå til. Det kan vise seg å slå hardt tilbake på den som tror hen kan spille spillet.

Krasj PINK!

Du har kanskje sett de rosa forsyningsdamene og tenkt, shit, her har noen gått full Barbie! Med lysende telt, rosa saft, rosa pc og rosa hår er disse damene noe for seg selv.

Det er damene Veronica og Cecilie. De er ledere for småspeidere i Hakkadalspeiderne. De har en samla erfaring i speideren på nesten 72 år!! Cecilie er 56 og Veronica er 53, men de lever i beste velgående.

Disse hyggelige damene er lett gjenkjennelige på grunn av deres rosa maskot. Han er rosa, med rosa klær, rosa stol og alt er egentlig rosa. Grunnen for at de valgte rosa er fordi de fikk inspirasjon av gruppen 2. Furuset sitt roverlag, Pink Panther, i Oslo i 1990 og bare begynte å bruke det.

Ett rosa kjæledyr står jo ganske ut, og det kan spesielt journalisten skrive under etter å ha blitt skremt opptil flere ganger om kveldene av den, *men fungerer det egentlig?*

Det fungerer godt, vi har hatt han i 1,5 år nå og det er veldig gøy med regntøy og vinterdresser som er rosa. Fun fact, leirsjefen hadde mareritt om Kai Ove Ole Johnny Bjørn (enhjørningen) natt til tirsdag.

Selv om han kan virke creepy i begynnelsen så er han egentlig snill som et lam, eller i alle fall som en enhjørning. Han blir også stelt godt med og får tilbringe mesteparten av tiden i sin egen vogn, ikke en barnevogn, men enhjørningsvogn. Dette er kanskje det eneste i dames inventar som ikke bærer fargen rosa.

Kai Ove Ole Johnny Bjørn kan være litt krevende å ta vare på i en travel hverdag, så denne dagen har også Kai Ove Ole Johnny Bjørn vært med barnepassere til byen. Der fikk han en avveksling fra de ensformige dagene på forsyning, uten at Veronica og Cecilie trengte å være bekymret.

Han ble trygt levert tilbake etter en lang og fin dag! Takk til Førde speidergruppe for pass av Kai Ove Ole Johnny Bjørn.

Tekst av Oscar Eliassen Fink